

LEICA **SUMMILUX-M** 1:1.4/50 ASPH.

Dane techniczne.

Obiektyw	Leica Summilux-M 1:1.4/50 ASPH.
Numer katalogowy	
Srebrny chromowany	11729
Anodowany na czarno	11728
Kąt widzenia (ukośny/poziomy/pionowy)	
35 mm (24 x 36 mm)	45,4°/38,4°/26,1°
Konstrukcja optyczna	
Liczba soczewek/łączników	8/5
Liczba powierzchni asferycznych	1
Pozycja źrenicy wejściowej do bagnetu	25,4 mm
Zakres roboczy	Live View: 0,45 m do nieskończoności, Dalmierz: 0,7 m do nieskończoności
Ustawianie ostrości	
Skala	Łączna podziałka metr (m)/stopa (ft)
Najmniejsze pole obiektu	35 mm: 153 x 229 mm
Największa skala	1:6,4
Przysłona	
Ustawienie/funkcjonalność	Przysłona z blokadą, regulowana w półkrokach
Najmniejsza przysłona	16
Liczba listków przysłony	11
Bagnet	Bagnet Leica M z 6-bitowym kodowaniem
Gwint filtra	E46
Ostona przeciwsłoneczna	Możliwość przedłużenia
Wymiary	
Długość	Ok. 59,3 mm
Średnica	Ok. 58,6 mm
Waga	Ok. 337 g

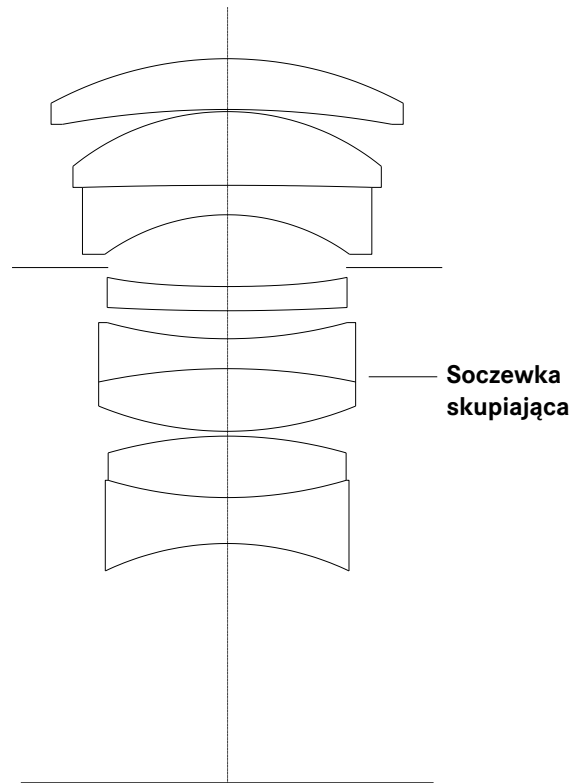
LEICA **SUMMILUX-M** 1:1.4/50 ASPH.

SCHEMAT TECHNICZNY

Rysunek 1:1

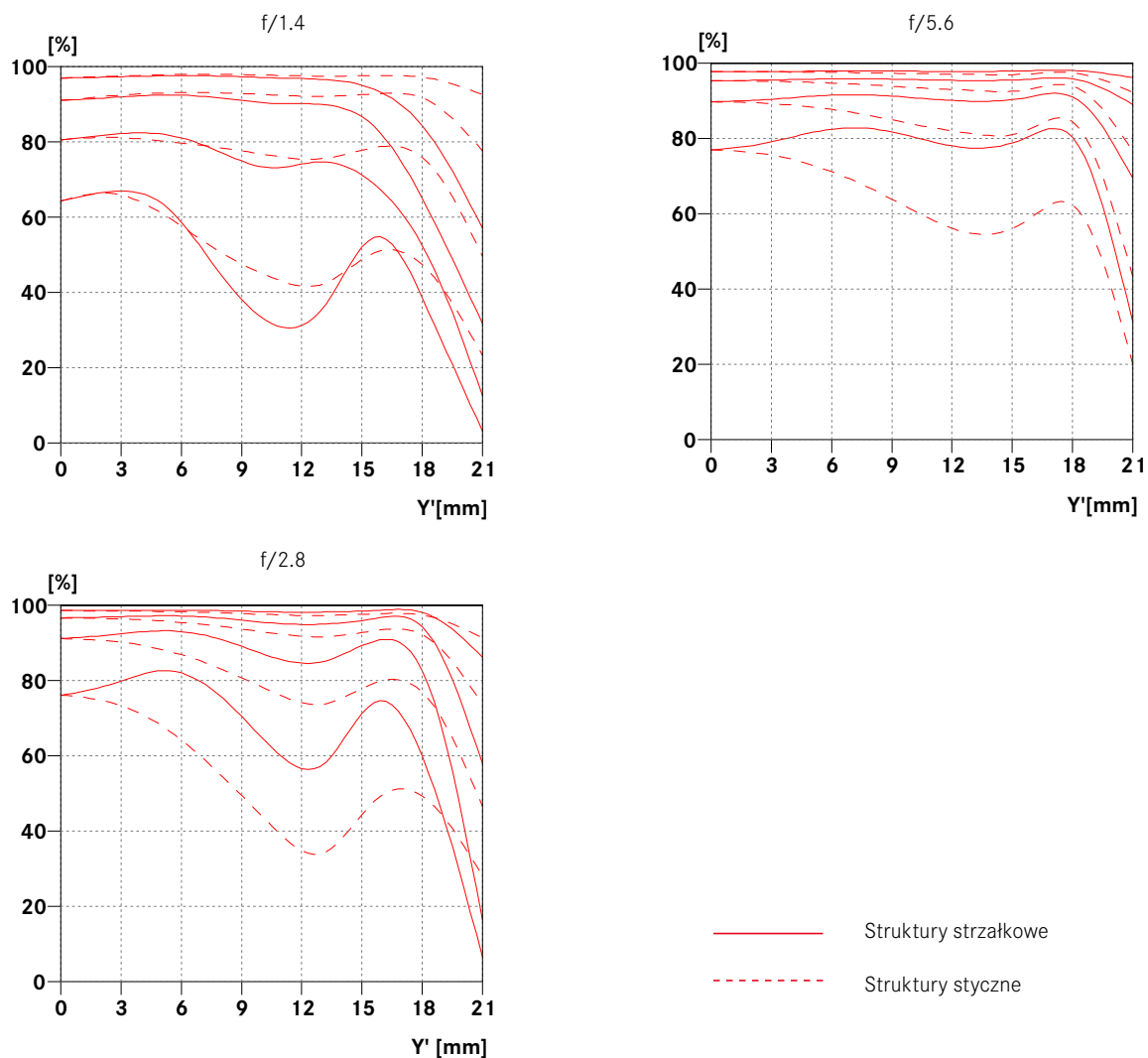
CIĘCIE LINII

LEICA SUMMILUX-M 1:1.4/50 ASPH.

DIAGRAMY MTF

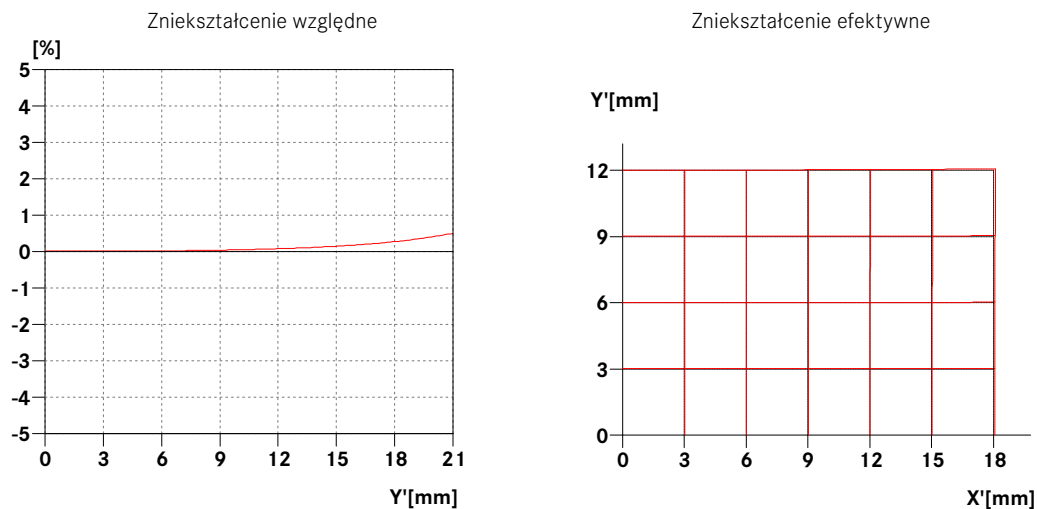
KRZYWE MTF

MTF podano dla pełnego otworu przystony oraz dla 2,0 i 5,6 dla dużych odległości fotografowania (nieskończoność). Przedstawiono kontrast w procentach dla 5, 10, 20, 40 Lp/mm w stosunku do wysokości formatu dla struktur stycznych (linia przerywana) i strzałkowych (linia ciągła) w świetle białym. 5 i 10 Lp/mm dają obraz zachowania kontrastu dla grubszych struktur obiektów, 20 i 40 Lp/mm dokumentują zdolność rozdzielczą drobnych i najdrobniejszych struktur obiektów.

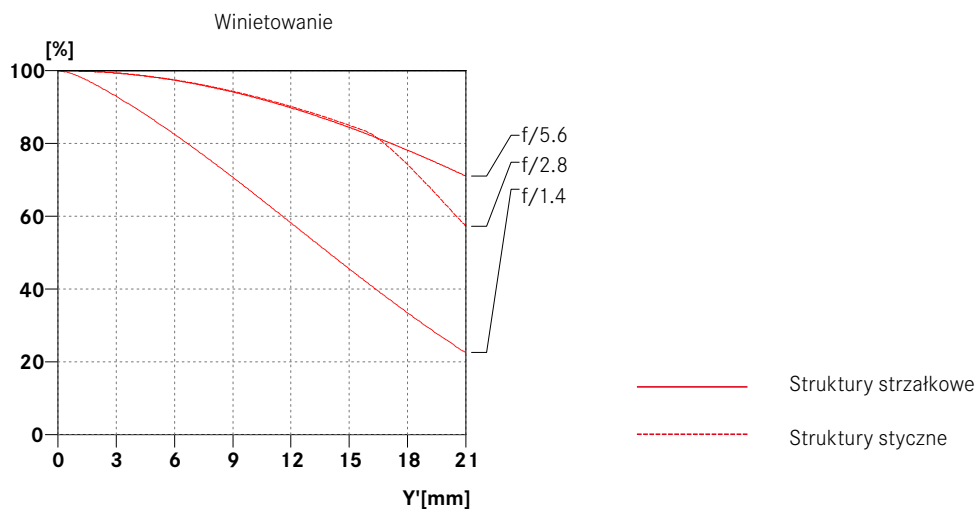

LEICA SUMMILUX-M 1:1.4/50 ASPH.

DYSTORSJA

WINIETOWANIE

DYSTORSJA

Dystorsja opisuje odchylenie rzeczywistej od idealnej wysokości obrazu, przy czym idealna wysokość obrazu wynika z wysokości obiektu i powiększenia. Zniekształcenie względne informuje o procentowym odchyleniu wysokości obrazu rzeczywistego od idealnego. Wysokość obrazu 21,6 mm to odległość radialna narożnika pola obrazowego od środka obrazu (format obrazu 24 mm x 36 mm). Graficzne przedstawienie zniekształcenia efektywnego wyjaśnia rzeczywisty przebieg lub zakrzywienie linii poziomych i pionowych w płaszczyźnie obrazu.

WINIETOWANIE

Winietowanie opisuje ciągły spadek jasności obrazu (irradiancji) w kierunku krawędzi obrazu (cieniowanie krawędzi, zaciemnienie narożników obrazu). Na wykresie procentowe zmniejszenie jasności jest wykreślone względem wysokości obrazu.

Przy 100% nie występuje winietowanie.